

«ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ»

**Εισήγηση του Προέδρου του Δ.Σ. του Συνδέσμου Βιομηχανιών Στερεάς
Ελλάδας κ. Ν. ΚΟΥΔΟΥΝΗ**

31^η ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΧΗΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Εκδήλωση-Συζήτηση με θέμα:

«Δημόσια Διοίκηση, Κοινωνία, Επιχειρηματικότητα – Ο ρόλος του ΓΧΚ»

Συνεδριακό Κέντρο «ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ»

Λιβαδειά 19 Μαΐου 2018

Κυρίες και Κύριοι.

Αποτελεί τιμή και χαρά για εμένα, που μου δίνεται η ευκαιρία να μιλήσω για τις Θέσεις της βιομηχανίας, για το σημερινό θέμα της συζήτησης που είναι το ακανθώδες θέμα «Δημόσια Διοίκηση και Επιχειρηματικότητα» και κατά συνέπεια «Δημόσια Διοίκηση και Ανάπτυξη» που είναι και ο τίτλος της εισήγησης μου.

Είναι χαρά γιατί συναντιόμαστε εδώ στη Λιβαδειά, ο επιχειρηματικός κόσμος με ένα σημαντικό τμήμα της Δημόσιας Διοίκησης που είναι τα στελέχη του Γενικού Χημείου του Κράτους.

Είμαι βέβαιος ότι στο τέλος της ημέρας θα έχουν συναχθεί χρήσιμα συμπεράσματα τα οποία εύχομαι να μας οδηγήσουν σε μία **«συναντίληψη»** που είναι άκρως απαραίτητη σήμερα που η Επιχείρηση εξακολουθεί να χειμάζεται υπό το βάρος των αποτελεσμάτων της 9χρονης κρίσης.

Στο πλαίσιο της **«συναντίληψης»** αυτής και με γνώμονα την πίστη μας ότι η Δημόσια Διοίκηση έχει πλέον αντιληφθεί την αναγκαιότητα συνεργασίας με την επιχείρηση και την από κοινού αναζήτηση υγιών πρακτικών ανάπτυξης των μεταξύ τους σχέσεων, την εγκατάλειψη αμοιβαίως από πλευράς της επιχείρησης και από πλευράς της Διοίκησης της επιφυλακτικότητας και της δυσπιστίας που κυριαρχεί σε πολλές περιπτώσεις στις σχέσεις τους, αλλά κυρίως στην «δέσμευση» των στελεχών ότι θα εξετάζει με αναπτυξιακό και μεταρρυθμιστικό μάτι που θα αγκαλιάζει τις αλλαγές που προωθούνται από την Κεντρική Διοίκηση, ότι θα τις αποδέχεται και θα τις υποστηρίζει. Είμαι βέβαιος ότι όλοι σας σε στιγμές της Υπηρεσιακής σας πορείας κάνατε κάποια κριτική σκέψη, διαπιστώσατε μία δυσλειτουργία ή αναγνωρίσατε το δίκαιο του συναλλασσόμενου το οποίο δεν καταφέρατε να ικανοποιήσετε γιατί βρεθήκατε κόντρα σε μία οδηγία ή κόντρα σε μία διαταγή. Πιστεύω ότι οι διάφοροι Σύλλογοι Υπαλλήλων όλων των τομέων της Δημόσιας Διοίκησης είναι σε αποκλειστική θέση να γνωρίζουν όλες αυτές τις δυσλειτουργίες και είναι σε θέση να προτείνουν στην Πολιτική ηγεσία σημαντικές μεταρρυθμίσεις που θα βοηθήσουν την επιχειρηματικότητα να απεμπλακεί από την γάγγραινα της πολυχαρτίας και της γραφειοκρατίας. Ακούμε τελευταία για εκσυγχρονισμό των διαδικασιών και για ηλεκτρονική Διακυβέρνηση. Στην ουσία πρόκειται για ψηφιοποίηση της «χαρτούρας» που προϋπήρχε. Για παράδειγμα, μπορείς να κάνεις οποιαδήποτε τραπεζική εργασία σε οποιοδήποτε κατάστημα στην χώρα και όχι αποκλειστικά στο κατάστημα που τηρεί τον λογαριασμό σου. Αντίθετα όταν χρειασθεί να καταβάλεις ένσημα οικοδομικών εργασιών πρέπει να επισκεφθείς το κατάστημα της περιοχής της οικοδομής και μόνο, για να σου εκδώσει το «ένταλμα πληρωμής», το οποίο πρέπει να πληρώσεις στην Τράπεζα. Βλέπετε το ΕΦΚΑ (ΙΚΑ) δεν διαθέτει ταμείο ούτε βεβαίως Πιστωτική Κάρτα.

Η Δημόσια Διοίκηση σε όλες σχεδόν τις εκφάνσεις της είναι η πύλη της Χώρας.

Είναι η πρώτη εικόνα που προσλαμβάνει ο επίδοξος επενδυτής από την πρώτη επαφή του για να ενημερωθεί για τις διαδικασίες που θα ακολουθήσει προκειμένου να αποφασίσει την πραγματοποίηση της επένδυσής του. Για παράδειγμα, πείτε ότι εμφανίζεται ο επίδοξος επενδυτής και ζητά από την Πολιτεία, από την Περιφέρεια ή

από τον Δήμο να του υποδείξουν ένα χώρο να εγκατασταθεί. Υπάρχουν, στην περιοχή, οργανωμένοι χώροι υποδοχής νέων παραγωγικών δραστηριοτήτων; Όχι. Ποια θα είναι η συνέχεια; ή δεν θα κάνει την επένδυση, ή θα αναζητήσει ένα φθινό γεωτεμάχιο για να μπει έτσι στη χωρίς τελειωμό βάσανο των διαδικασιών της αδειοδότησής του, της εμπλοκής του σε πιθανή περιβαλλοντική αταξία και της προφανούς συμμετοχής του στην περαιτέρω, μη ανεκτής πλέον άτακτης μη χωροθετημένης διασποράς παραγωγικών δραστηριοτήτων.

Δεν αναφέρομαι τυχαία στη χωρίς τελειωμό «βάσανο των διαδικασιών της αδειοδότησής». Είναι σε όλους μας γνωστό ότι οι αδειοδοτικές διαδικασίες είναι πολύ αργές και κοστίζουν σε χρόνο και χρήμα. Η Γ.Γ. Βιομηχανίας έχει ήδη προβεί σε ρυθμίσεις όσον αφορά τις επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος και περιμένουμε με ενδιαφέρον τα μέτρα εκσυγχρονισμού των διαδικασιών αδειοδότησης της Βιομηχανίας.

Όπως ανέλυσα και στην ομιλία μου στην Τακτική Γενική Συνέλευση του ΣΒΣΕ, είναι εξαιρετικά επείγον να δώσουμε ωστική δύναμη στο μεγαλύτερο βιομηχανικό παραγωγικό κομμάτι της Χώρας που είναι εγκατεστημένο στην Άτυπη Βιομηχανική Συγκέντρωση των Οиноφύτων, προκειμένου να δημιουργήσουμε ένα πρότυπο σύγχρονο και αποτελεσματικό εργαλείο ανάπτυξης.

Η οριοθέτηση και η έγκριση ανάπτυξης του Επιχειρηματικού Πάρκου Οиноφύτων-Σχηματαρίου, θα δώσει νέα αναπτυξιακή πνοή στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας. Θα διαμορφώσει νέο μοντέλο αναστροφής των αρνητικών δεικτών, όπως η περαιτέρω επιδείνωση της πληθυσμιακής εξέλιξης της Περιφέρειας η οποία έχει υποστεί μείωση κατά 9,66% στη τελευταία δεκαετία έναντι 1,61% στο σύνολο της Επικράτειας. Αυτό σε συνδυασμό με την ταχύτερη πληθυσμιακή γήρανση 163,2 ηλικιωμένοι ανά 100 παιδιά, έναντι 137 ανά 100 παιδιά σε επίπεδο Χώρας επιδεινώνει σημαντικά το παραγωγικό δυναμικό της.

Σήμερα που η Οικονομία εξακολουθεί να υφίσταται τις συνέπειες της κρίσης. Ο πυλώνας Βιομηχανία χρειάζεται περισσότερο από ποτέ στήριξη σε επίπεδο κινήτρων και υποδομών. Πώς θα επιβιώσει σήμερα η επιχείρηση που καλείται να καταβάλλει εξοντωτικά ποσά για να μεταφέρει τα απόβλητά της στο εξωτερικό;

Χωρίς περιβαλλοντικές υποδομές δεν είναι δυνατή ούτε η επιβίωση των υφισταμένων επιχειρήσεων, ούτε η δημιουργία χώρων και περιοχών υποδοχής νέων άμεσων επενδύσεων στον τομέα της Βιομηχανίας, πρόβλημα που και παλαιότερα έχουμε επισημάνει.

Στη Στερεά Ελλάδα έχουμε σημαντική παρουσία Βιομηχανίας, η οποία είναι εν πολλοίς συγκεντρωμένη στην μείζονα περιοχή Οиноφύτων Σχηματαρίου.

Η συγκέντρωση αυτή αντιπροσωπεύει πάνω από το 80% της συνολικής Βιομηχανικής δραστηριότητας της Περιφέρειας και πάνω από το 35% της αντίστοιχης δραστηριότητας της χώρας.

Οι συνδεδεμένες με τον Σύνδεσμο επιχειρήσεις επιτυγχάνουν το 15% των συνολικών εξαγωγών αγαθών της χώρας, συμπεριλαμβανομένων των συσκευασμένων αγροτικών προϊόντων πλην πετρελαιοειδών.

Ο πραγματοποιούμενος από τις επιχειρήσεις - μέλη μας κύκλος εργασιών αντιπροσωπεύει το 2,5% του ΑΕΠ της χώρας και προσφέρει πάνω από 25.000 άμεσες και έμμεσες θέσεις εργασίας.

Ένας κούκος όμως, δεν φέρνει την άνοιξη.

Θεωρούμε ότι η Εθνική Αναπτυξιακή Στρατηγική (ΕΑΣ 2021) πρέπει να βασισθεί στον βασικό Πυλώνα της, την Βιομηχανία, η οποία είχε με πολλούς τρόπους τεθεί στο περιθώριο τα τελευταία χρόνια.

Είναι περισσότερο παρά ποτέ επίκαιρο και αναγκαίο να σχεδιάσουμε την Βιομηχανική πολιτική σύμφωνα με την εκφρασθείσα Ευρωπαϊκή Βιομηχανική Στρατηγική, να αναπτύξουμε δηλαδή την συμμετοχή της βιομηχανίας στο 12% του ΑΕΠ της Χώρας μέχρι το 2020.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αντλώντας διδάγματα από την παγκόσμια κρίση του 2008, υιοθέτησε τη φιλόδοξη Ανακοίνωση «Για μία Ευρωπαϊκή Βιομηχανική Αναγέννηση» (COM/2014/014), θέτοντας ως στόχο την αύξηση του ποσοστού συμμετοχής της Μεταποίησης στο 20% του Ευρωπαϊκού ΑΕΠ έως το 2020.

Η θέση αυτή υιοθετήθηκε άλλωστε και από το σύνολο των Βιομηχανικών συνδέσμων της Χώρας. Ο ΣΕΒ Σύνδεσμος Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών, η Ελληνική Παραγωγή-Συμβούλιο βιομηχανιών για την ανάπτυξη, και όλοι οι Περιφερειακοί Σύνδεσμοι μεταξύ των οποίων και ο ΣΒΣΕ Σύνδεσμος Βιομηχανιών Στερεάς Ελλάδας, συνενώσαμε την φωνή μας ώστε **«Να γίνει Εθνικός στόχος η αύξηση της βιομηχανικής παραγωγής στο 12% του ΑΕΠ της Χώρας έως το 2020».**

Ωστόσο, φρονώ ότι θα ήταν καθοριστικό η Κυβέρνηση να υλοποιήσει το πάγιο αίτημα του παραγωγικού κόσμου για σύσταση Υπουργείου Βιομηχανίας.

Για να επιτευχθούν όλα αυτά πρέπει να σπεύσουμε να εξασφαλίσουμε τις προϋποθέσεις για εμπέδωση της πεποίθησης στους Επενδυτές εγχώριους και ξένους ότι η Ελλάδα άλλαξε.

- Να πείσουμε ότι έχουμε την βούληση να προχωρήσουμε μπροστά.
- Να πείσουμε με έμπρακτες παρεμβάσεις στήριξης της βιομηχανικής δράσης και των παραγωγικών επενδύσεων.
- Να αποκτήσουμε σταθερό και δίκαιο φορολογικό περιβάλλον χωρίς αιφνιδιασμούς και εκπλήξεις για τους επενδυτές.
- Να αποκτήσουμε ταχύτερη, αποτελεσματική και δίκαια απονομή της δικαιοσύνης ιδιαίτερα από τα Διοικητικά και τα φορολογικά Δικαστήρια.
- Να εξασφαλίσουμε ανταγωνιστικό συνολικό κόστος ενέργειας που είναι προϋπόθεση για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας.
- Τέλος να πείσουμε ότι έχουμε την βούληση να ασχοληθούμε και με τις πάμπολλες καθημερινές μικρές, αλλά εξαντλητικές δυσκολίες που αντιμετωπίζει και ο πολίτης και η Επιχείρηση. Εδώ έρχεται ο καταλυτικός ρόλος της Δημόσιας Διοίκησης και ο ρόλος του κάθε ενός στελέχους ξεχωριστά. Εδώ έρχεται επίσης ο καταλυτικός ρόλος της επιμόρφωσης του κάθε ενός στελέχους ξεχωριστά. Από ότι γνωρίζω η Σχολή Δημόσιας Διοίκησης αποβλέπει στην παροχή ενός επιπέδου γενικών γνώσεων που αφορούν στη Δημόσια Διοίκηση και επιτυγχάνεται αφενός μέσω μαθημάτων που αναφέρονται σε γνωστικά αντικείμενα και εργαλεία που καλλιεργούν την διοικητική ικανότητα και διευρύνουν το πεδίο προβληματισμού ενός σύγχρονου διοικητικού στελέχους και αφετέρου μέσω εργαστηρίων ή άλλων συμπληρωματικών μορφών εκπαίδευσης που προσφέρουν εφαρμοσμένη γνώση και εμπειρία και προσβλέπουν στην ανάπτυξη των τεχνικών δεξιοτήτων.

Αναρωτιέμαι όμως μήπως όλα αυτά μπορούν και πρέπει να πλαισιωθούν με τρόπο που μπορεί να μετεξελιχθεί σε ένα πραγματικό φυτώριο managers.

Φρονώ ότι αυτό θα επιτευχθεί μέσω αναδόμησης και εκσυγχρονισμού της Διοικητικής διάρθρωσης της Δημόσιας Διοίκησης.

Εδώ θα αναφερθώ σε φωτεινά παραδείγματα άρτιας συνεργασίας Δημόσιων Υπηρεσιών με τις επιχειρήσεις, όπως είναι η Χημική Υπηρεσία Λιβαδειάς και το Τελωνείο Οινόης από το οποίο πραγματοποιείται το σύνολο των εξαγωγών της Βοιωτίας και όχι μόνο. Στις Υπηρεσίες αυτές βρίσκεις παραδειγματική αποτελεσματικότητα, ταχύτητα διεκπεραίωσης, και ολοκληρωμένες συμβουλευτικές υπηρεσίες. Τους συγχαίρουμε και τους ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι,

Ο τομέας της **Μεταποίησης και της Παραγωγής**, ιδιαίτερα των δυναμικών κλάδων της οικονομίας αποτελεί σύμφωνα με τις διατυπωθείσες θέσεις στο Φόρουμ Βιομηχανίας, βασική αναπτυξιακή παράμετρο της οικονομίας κάθε χώρας. Χαρακτηρίζεται από μεγάλη συγκέντρωση ανθρώπινων και οικονομικών πόρων, διασυνδέεται στενά με άλλους τομείς της οικονομίας (πρωτογενής & τριτογενής τομέας) και έχει τις σημαντικότερες έμμεσες πολλαπλασιαστικές επιπτώσεις σε αυτούς, ιδιαίτερα δε στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Η βιομηχανία αποτελεί έναν από τους βασικούς πυλώνες και της Ελληνικής οικονομίας, παρά τη σημαντική μείωση που εμφάνισαν τα βασικά μεγέθη της, την περίοδο της κρίσης, δηλ. από το 2008 μέχρι σήμερα, δεδομένου ότι:

1. Είναι ο 3ος μεγαλύτερος εργοδότης στη χώρα,
2. Περιλαμβάνει το μεγαλύτερο αριθμό επιχειρήσεων με περισσότερους από 100 εργαζόμενους
3. Διαθέτει ικανό αριθμό σύγχρονων επιχειρήσεων, διεθνώς ανταγωνιστικών και με σημαντική εξαγωγική δραστηριότητα.
4. Προσφέρει μόνιμη απασχόληση, μη υποκείμενη στις εποχικές διακυμάνσεις και κατά συνέπεια είναι ο σημαντικότερος αιμοδότης όχι μόνο ασφαλιστικών εισφορών, αλλά και φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων.

Επομένως, η παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας με στόχο την επανεκκίνηση και αναζωογόνηση της εθνικής οικονομίας, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί χωρίς την ανάκαμψη της Ελληνικής βιομηχανίας και την επανάκτηση και αύξηση του μεριδίου της στο ΑΕΠ.

Τέλος και ουχί έλασσον, πρέπει να τονίσω τον καταλυτικό ρόλο της ΜμΕ, της Βιοτεχνίας και του Τουρισμού.

Προσωπικά, πιστεύω στην ισόρροπη ανάπτυξη όλων των τομέων της Οικονομίας, η οποία βέβαια είναι και νομοτελειακή, με την έννοια ότι η ανάπτυξη ενός τομέα συμπαρασύρει και τους υπόλοιπους και με τον τρόπο αυτό δημιουργούνται οι λεγόμενες αλυσίδες αξίας.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.